07/11/2019

«Δεν θα μετατρέψουμε την Εκκλησία σε τουριστικό γραφείο»

/ Επικαιρότητα

Προσκεκλημένος στην εκπομπή «Πρωινή Ενημέρωση» της ΕΡΤ1, που παρουσιάζουν οι δημοσιογράφοι Νίνα Κασιμάτη και Χρήστος Παγώνης, ήταν κατά την 7η Νοεμβρίου 2019, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε στους συνομιλητές του τις σκέψεις και τις διαχρονικές απόψεις του για το μεγάλο ζήτημα, που τα τελευταία χρόνια, απασχολεί την πατρίδα μας και είναι το Προσφυγικό – Μεταναστευτικό.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Τα κυριότερα σημεία της συνέντευξης έχουν ως εξής:

«Ένιωσα, πρώτα-πρώτα, ότι οι άνθρωποι έχουμε ανάγκη ν’ ακούσουμε αυτό που εσείς ονομάζετε αυτονόητο, που όμως, είναι μια αλήθεια, η αλήθεια του Χριστού, και ότι εγώ μιλάω ως Επίσκοπος. Κι έτσι βρίσκομαι εδώ. Και ως Επίσκοπος της Εκκλησίας του Χριστού πρέπει να πω – αν μπορώ – αυτό που θα έλεγε ο Χριστός. Και ο Χριστός μας είπε ότι κάθε άνθρωπος είναι μία ζωντανή εικόνα του Θεού. Είναι άνθρωπος. Είναι πλάσμα του Θεού. Κι εγώ δεν μπορώ να δω ξεχωριστά τους ανθρώπους. Τον κάθε άνθρωπο τον βλέπω με την ψυχή που έχει, με το πρόσωπο που έχει, απ’ όπου κι αν προέρχεται, σ’ ό,τι κι αν πιστεύει. Και πρέπει να τον υπερασπιστώ.

Βεβαίως καταλαβαίνω τον πόνο, ξέρω το πρόβλημα. Επισκέφθηκα πρόσφατα τη Σάμο και τότε κατάλαβα τί σημαίνει να ζεις σήμερα στη Σάμο. Είναι συγκλονιστικό! Αν την είχες επισκεφθεί δέκα χρόνια πριν και την επισκεφθείς και σήμερα, καταλαβαίνεις τη διαφορά. Όμως, είναι αξιέπαινοι οι άνθρωποι των νησιών μας. Και θέλω να το πω δημόσια. Έγιναν παράδειγμα προς μίμηση! Είπαν όλοι, μπράβο στους Έλληνες. Για μένα αυτό είναι Ελληνισμός, αυτό είναι Ορθοδοξία».

Ερωτηθείς αν εμμένει στις ως άνω απόψεις σήμερα που το πρόβλημα βρίσκεται σε νέα έξαρση, ο Σεβασμιώτατος απάντησε:

«Βεβαίως! Για μένα ο κάθε άνθρωπος είναι μία εικόνα του Θεού. Ο Χριστός είπε, «θα με βρείτε εκεί, στους ελάχιστους αδελφούς μου». Εξάλλου, αυτό μας το έβαλε και ως κριτήριο: «Θα είστε δικοί μου, εάν με φιλοξενήσετε, εάν με ντύσετε, εάν με θρέψετε». Αυτό είναι το κήρυγμά μας. Αυτή είναι η πίστη μας. Κι αν θέλετε, αυτό έχει να κάνει και με τον ελληνικό πολιτισμό μας. Δεν είναι μόνο ότι γίναμε Χριστιανοί Ορθόδοξοι και πιστεύουμε σ' αυτό... Μέσα στη μακραίωνη ιστορία μας, ως Έλληνες πλέον, ακόμη και προ Χριστού, ήμασταν αυτοί που μιλήσαμε πρώτοι για φιλοξενία, αυτοί που πρώτοι δώσαμε αξία σ' αυτόν καθεαυτό τον άνθρωπο. Κι αν αγαπάμε την πατρίδα μας, αγαπάμε και τον πολιτισμό της και πρέπει και να τον εκφράσουμε. Καταλαβαίνω τον πόνο, δεν είμαι έξω από τα πράγματα. Καταλαβαίνω τον κόπο που έχει... Καταλαβαίνω τη δυσκολία, αλλά πρέπει να σταθούμε στον άνθρωπο. Στον κάθε άνθρωπο. Αυτό δεν παύει να είναι για μας το κήρυγμά μας».

Σε ερώτηση για την εργαλειοποίηση της Θρησκείας από μερίδα εξτρεμιστών μουσουλμάνων, ο κ. Ιγνάτιος παρατήρησε τα εξής:

«Πιστεύω ότι είναι λάθος να δεχτούμε ότι όλοι οι μουσουλμάνοι είναι εξτρεμιστές και επικίνδυνοι. Προς Θεού! Δεν είναι έτσι. Εξάλλου, έχουμε συμβιώσει οι Έλληνες μαζί τους. Έχουμε συμπολίτες μας που είναι μουσουλμάνοι. Αλήθεια, θα τους κατατάξουμε εκεί; Ασφαλώς, όχι. Βεβαίως, από τη στιγμή που η θρησκεία γίνεται εργαλείο πολιτικής, τότε τα πράγματα γίνονται όντως επικίνδυνα. Είναι το χειρότερο που μπορεί να συμβεί. Έτσι, λοιπόν, πρέπει να σταθούμε και, αν μπορούμε, να δούμε ποιο είναι αυτό το μετριοπαθές Ισλάμ, που θα μπορούσε να ανατρέψει το φανατικό Ισλάμ ή να το αντιμετωπίσει μέσα από τα ίδια του τα σπλάχνα. Η θρησκεία, όταν γίνεται εργαλείο, μετατρέπεται σε φανατισμό και σε εμπόλεμη κατάσταση. Όταν παραμένει η πίστη στον Θεό, είναι πάντοτε ειρηνική θρησκεία... Σε κάθε περίπτωση, εμείς πρέπει να παραμείνουμε σ' αυτό που είμαστε, σ' αυτό που εκπροσωπούμε, σ' αυτό που έχουμε έρθει να διδάξουμε. Φυσικά, η Πολιτεία πρέπει να πάρει τα μέτρα της. Οι άνθρωποι που έχουν την ευθύνη πρέπει να κάνουν το καλύτερο δυνατόν για το λαό μας. Κανείς δεν το αμφισβητεί αυτό. Εγώ, όμως, ως Επίσκοπος επιμένω να τονίζω, ότι ο κάθε άνθρωπος είναι μία ζωντανή εικόνα του Θεού. Ότι θα μετρηθούμε στο πώς θα σταθούμε ως άνθρωποι απέναντι στους ανθρώπους... Δεν μπορώ να εξουθενώσω ανθρώπους, δεν μπορώ να τους κατατάξω σε άλλη κατηγορία, δεν μπορώ να τους αποβάλω ή να τους απορρίψω, επειδή έχουν μια άλλη θρησκεία και έναν άλλον πολιτισμό. Δεν έχουμε να φοβηθούμε εμείς οι Έλληνες. Έχουμε τόσο σημαντικό πολιτισμό και τέτοια αλήθεια, που δεν πρέπει... Εξάλλου, ο φόβος γεννάει φόβο, η βία γεννάει βία. Ε, λοιπόν, δεν πρέπει να πέσουμε σ' αυτή την παγίδα... Η ενότητά μας είναι το όπλο

μας! Αυτή μπορεί να είναι η ασπίδα μας. Και πρέπει να έχουμε ασπίδα. Αλλά, με την ενότητα και με το να σταθούμε ως άνθρωποι προς ανθρώπους…

Στον Βόλο υποδεχθήκαμε τα προσφυγόπουλα με χειροκροτήματα στα σχολεία. Κι είπαμε το αυτονόητο. Υπάρχει άνθρωπος που μπορεί να στερήσει απ' αυτά τα παιδιά το περιβάλλον του σχολείου; Κι ένα δώρο που κάνει η Ελληνική Πολιτεία είναι η δωρεάν Παιδεία σ' όλα τα παιδιά. Και στη συνέχεια, είπαμε το εξής: Θέλουμε αυτοί οι άνθρωποι – που οι περισσότεροι θα φύγουν, δεν θα μείνουν – φεύγοντας, να θυμούνται μια όμορφη πόλη, που λέγεται Βόλος, κι ανθρώπους, που τους αγάπησαν και τους περιέθαλψαν, για να ξαναγυρίσουν με αγάπη; Δεν θέλουμε ποτέ να φύγουν τρομοκρατημένοι, δεν θέλουμε ποτέ να φύγουν έχοντας μέσα τους αισθήματα μίσους από ανθρώπους που ήταν συνάνθρωποί τους».

«Ο Χριστιανισμός δεν έχει τίποτε να φοβηθεί, ιδιαίτερα εμείς οι Ορθόδοξοι. Η Ευρώπη έχει ένα θέμα, γιατί έχει απεμπολήσει, εν πολλοίς, τον Χριστιανισμό και τον αντήλλαξε με μία εκκοσμίκευση, που δεν ξέρω πού θα φτάσει. Στην Ελλάδα, όμως, έχουμε την αλήθεια, έχουμε την Ορθοδοξία μας, έχουμε την πίστη μας, που είναι ενοποιός δύναμη. Όσο παραμένουμε εμείς σωστοί Ορθόδοξοι Έλληνες, πιστεύω ειλικρινά, δεν έχουμε τίποτε απολύτως να φοβηθούμε. Συναντηθήκαμε πολλές φορές με πολιτισμούς, συναντηθήκαμε και με θρησκείες… Ίσα-ίσα, ίσως αυτό μας ενισχύσει να καταλάβουμε τον θησαυρό που έχουμε ακόμη περισσότερο. Νομίζω, ότι αυτό συμβαίνει ήδη στις μέρες μας… Σε όλες τις Μητροπόλεις, μηδεμιάς εξαιρουμένης, η Εκκλησία κάνει ό,τι μπορεί να περιθάλψει, να συνδράμει και να βοηθήσει. Ιδιαίτερα στα νησιά μας, αλλά και σ' όλες τις ακριτικές περιοχές κι όπου έχουμε μετανάστες ή πρόσφυγες. Μπορεί να υπάρχουν και κάποιες πιο συγκρατημένες φωνές, εντάξει… Είμαστε κι εμείς ένα ελεύθερο εκκλησιαστικό σώμα. Έχουμε αυτό που λέμε, Συνοδικό σύστημα, και ο καθένας μπορεί να πει τη γνώμη του. Κι ίσως αυτό φέρνει κι έναν γόνιμο διάλογο που ενισχύει την αλήθεια».

Για τις πρόσφατες εξελίξεις στις σχέσεις της Εκκλησίας της Ελλάδος με το Πατριαρχείο Μόσχας και αν υπήρχε ανάγκη για την αναγνώριση της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Ουκρανίας, ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε τα εξής:

«Υπήρχε απόλυτη ανάγκη. Πρώτα-πρώτα, εμείς δεν αποδώσαμε την Αυτοκεφαλία. Αυτό το έκανε το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο. Και το έκανε, γιατί πρέπει όλοι να έχουμε συνείδηση ότι πρόκειται για ένα ξεχωριστό έθνος, το Ουκρανικό. Είναι Ουκρανοί, που έχουν ξεχωρίσει από το ρωσικό έθνος και από τους Ρώσους. Και θέλησαν, όπως όλα τα έθνη, όπως οι εμείς οι Έλληνες, όπως και οι Ρουμάνοι, οι Σέρβοι, οι Βούλγαροι, να έχουν τη δική τους Αυτοκέφαλη Εκκλησία. Δυστυχώς, μέσα από τη σχέση τους με τη Ρωσική Εκκλησία, στην οποία ανήκαν μέχρι τώρα,

δεν μπόρεσε να βρεθεί λύση και με τις συνθήκες που επικρατούν, ούτε πρόκειται να δοθεί από κει η λύση. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο είχε πάντοτε αυτό το προνόμιο, να δίδει το Αυτοκέφαλο. Άπαξ και το Οικουμενικό Πατριαρχείο συνοδικά αποφάσισε να το κάνει, εμείς δεν θα μπορούσαμε να μην αναγνωρίσουμε, στη συνέχεια. Η σχέση μας με το Οικουμενικό Πατριαρχείο είναι τέτοια, που επιβάλλει να ακολουθήσουμε αυτό. Κι εξάλλου, είναι κάτι που κι εμείς το ζητήσαμε, κάποτε, και το αποκτήσαμε. Είναι μια δυσκολία, όντως, μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά ας σκεφθούμε ότι κι εκεί έχουμε ανθρώπους, τους οποίους δεν μπορούσαμε ν' αφήσουμε στο Σχίσμα, αλλά έπρεπε να έρθουν κι αυτοί μέσα στην κοινωνία της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Τα υπόλοιπα, τα διεκκλησιαστικά, ελπίζω, ότι κάποια στιγμή θα διευθετηθούν... Νομίζω ότι για την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος, η στάση που κράτησε ήταν μονόδρομος. Δεν υπήρχε άλλη λύση. Και νομίζω ότι έγινε με σύνεση, ώστε να φθάσουμε σ' ένα αποτέλεσμα και, πιστεύω, ότι τελικά θα βρεθούν οι λύσεις που θα οδηγήσουν και πάλι στην πλήρη ενότητα της Ορθοδοξίας».

Ερωτηθείς για την απόφαση της Ρωσικής Εκκλησίας να απαγορεύσει την διοργάνωση προσκυνημάτων σε συγκεκριμένες Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος, απάντησε ως εξής:

«Λυπάμαι πάρα πολύ που θα το πω... Εάν μετατρέψουμε την Ορθόδοξη Εκκλησία σε τουριστικό γραφείο, συγγνώμη, δεν μπορώ να συμμετάσχω σ' αυτόν το διάλογο, λυπάμαι πάρα πολύ... Φοβάμαι ότι υποτιμάμε πάρα πολύ την έννοια Εκκλησία, την έννοια Ορθοδοξία... Είναι πολύ όμορφο να έχουμε προσκυνητές, θέλουμε κι εμείς, αλλά αλλοίμονο αν οι διεκκλησιαστικές σχέσεις κρίνονται από το αν θα προσκυνήσουν οι άνθρωποι τη μια εικόνα της Παναγίας ή την άλλη... λυπάμαι πολύ που φθάσαμε σ' αυτό το σημείο».